

Berättelser om terrorism: Mia Eriksson

Vad genomför berättelser om terrorism? Hur används terrorism för att bevara nationalstaten? Hur skyddar berättelser nationalstaten mot etiska och medmänskliga krav på drastiska förändringar?

Jag lyssnar på opponentens och Mia Eriksson dialog under disputationen av hennes avhandling [*Berättelser om Breivik Affektiva läsningar av våld och terrorism*](#) (2016). Och jag funderar hur jag själv läser hennes berättelser om hur journalister, politiker och författare pratar om terrorism.

Vita, nationalistiska terrorister förklaras i böcker, politiska tal och artiklar som avvikare från den goda nationalstaten. De görs till undantag, inte till följd av. Bruna terrorister och islamiska terrorister förklaras däremot i samma berättelser som del av religion och kultur.

Ifall vi istället skulle prata om vit, nationalistisk terrorism som en följd av landsgränser, utvisningar, staters vapenhandel, krigsapparater och myndigheters särskiljande på människor då skulle vi tvingas börja bygga och genomföra andra politiska ordningar. Nationalstatens självklarhet skulle hotas.

Berättelserna om vita, nationalistiska terrorister som avvikare, onormala kan i så fall ses som del av västerländska nationalstaters immunförsvar. Som skydd mot etiska krav från medmänniskor att bygga helt andra ordningar.

Berättelserna om terrorism kamouflerar att vi byggt upp en värld av nationalstatsapartheid där stater använder krig, våld och rasifiering för att upprätthålla maktordningar.

Tja, det var en väldigt kondenserad läsning av Mia Erikssons komplexa och moraliskt krävande avhandling.

Per Herngren

2016 03 11, version 0.1

Referens

Disputation 2016 03 11 på Mia Erikssons avhandling *Berättelser om Breivik Affektiva läsningar av våld och terrorism*, Göteborgs Universitet.

Mia Eriksson, *Berättelser om Breivik Affektiva läsningar av våld och terrorism*, Makadam förlag, 2016.